

ת"פ 49380/05/21 - מדינת ישראל נגד קייטרינג מאיה בע"מ, מאיה דוד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 49380-05-21 מדינת ישראל נ' קייטרינג מאיה בע"מ ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט שלמה בנג'ו המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. קייטרינג מאיה בע"מ 2. מאיה דוד שתיהן ע"י ב"כ עוה"ד קגן

גזר דין

כתבי האישום:

הנאשמות הורשעו, על פי הודאת הנאשמת 2, בעובדות כתב האישום המתוקן, בשני אישומים:

באישום הראשון, בביצוע שלוש עבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי שיש להגישו - עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; ובאישום השני, בביצוע ארבע עבירות של הפרת חובת תשלום המס המגיע לתקופת הדיווח התקופתי עם הגשתו - עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בצירוף סעיף 88 לחוק מע"מ ותקנות 23(ב)(1) ו- 27 לתקנות מע"מ.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת 1 הינה חברה הרשומה בענף שירותי הסעדה פרטיים ובתור שכזו הינה "עוסק מורשה" כהגדרת סעיף 1 לחוק מע"מ החל מ- 01/2017.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמת 2 הייתה המנהלת הפעילה של הנאשמת 1. הנאשמות היו חייבות להגיש למנהל המאשימה דוחות תקופתיים במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מע"מ.

לפי עובדות האישום הראשון, הנאשמות לא הגישו במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות 3 דוחות תקופתיים לחודשים: 02/20, 08/20, 09/20.

יתרת חוב המס המתחייבת מדוחות אלה, שטרם שולמה, הינה לפי כתב האישום המתוקן, סך של - 321,696 ₪.

לפי האישום השני, הנאשמות הגישו 4 דוחות תקופתיים לחודשים: 04/20, 05/20, 06/20, 07/20, ללא צירוף התשלום עמוד 1

כנדרש על פי החוק והתקנות.

יתרת חוב המס, שטרם שולמה, הינה לפי כתב האישום, סך של - 109,944 ₪.

בנוסף, צירפו הנאשמות תיק נוסף (עבירות מס הכנסה) ת"פ 45649-12-21 המחזיק שני אישומים. במסגרתו הורשעו הנאשמות, על פי הודאתן, בשמונה עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה ושל היטל עובדים זרים, לפי סעיף 219 וסעיף 224 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 וכן בשתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 216 (4) וסעיף 224 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 **(להלן: "התיק שצורף")**.

לפי עובדות האישום הראשון בתיק שצורף, הנאשמות בלי הצדק סביר לא העבירו לפקיד השומה במועד את המיסים שניכו מהמשכורות ומהתשלומים לעובדים, ואת ההיטל על העסקת העובדים הזרים, לחודשים 01/20-08/20 כאשר נכון ליום חתימת כתב האישום הסתכם חוב הניכויים המשוערך בסך 147,317 ₪.

לפי עובדות האישום השני בתיק שצורף, בשנת 2019 הסתכמה הכנסתה של הנאשמת 1 בסכום כולל של 17,829,195 ₪ ובשנת 2020 הסתכמה הכנסתה של הנאשמת 1 בסכום כולל של 11,231,768 ₪.

הנאשמות בלי סיבה מספקת לא הגישו במועד את הדוחות כנדרש על פי הפקודה בגין שנות המס 2019-2020.

ראיות לעונש:

ב"כ הנאשמת 2 הגיש מסמכים שנוגעים למצבה הכלכלי של הנאשמת וכן זוגה (נ/1); צו לפתיחת הליך פירעון וחובות הוצאה לפועל (אסופת מסמכים סומנה נ/2); תדפיס מסך מחשב אודות החזר מס צפוי (נ/3) וכן הודעת ר"ח הנאשמים מיום 31.8.21 מתיק החקירה (נ/4).

טענות הצדדים:

המאשימה עמדה על נסיבות כתבי האישום, ועל חומרת העבירות והפגיעה הנובעת מהן בערכים המוגנים של שוויון בגביית מס, אמון הציבור בשלטונות המס, הפגיעה בקופה הציבורית, וכן החומרה היתרה, כאשר מדובר בעבירות של אי העברת ניכויים, מאחר והנאשמות שימשו כנאמנות של המדינה, אשר באחריותם להעביר הכספים לקופת המדינה.

עוד נטען, כי בשנים נשוא כתב האישום הגיעו מחזורי הנאשמת 1 לסכום כולל של כ-30 מיליון ₪ וחוב הניכויים נותר על יתרה של - 186,000 ₪. ביחס לעבירות המע"מ, נטען כי הקרן לצורך פלילי עומדת על סך של 432,000 ₪, ואף מחדל זה לא הוסר.

המאשימה הגישה פסיקה המשקפת לדידה את מדיניות הענישה הנהוגה, נטען כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר

בפועל, אף במקרים בהם המחדלים הוסרו. בענייננו, נטען כי מרבית המחדלים לא הוסרו, הדוחות לא הוגשו ומדובר על מחזורים גבוהים, ועל כן טוענת המאשימה כי מידת הפגיעה בקופה הציבורית היא רבה.

ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה, הציעה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות.

ב"כ המאשימה מטעם מע"מ, הציעה לקבוע מתחם ענישה לנאשמת 2 הנע בין 4 - 9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה שנע בין 4-8 חודשים וקנס שנע בין 5-10 אחוז מגובה המחדל וכן התחייבות.

בנסיבותיו של תיק זה, בשים לב למחזורי מע"מ הגבוהים, ולאי הסרת המחדלים והעובדה שהמחדל לא הוסר, עתרה המאשימה למקם את עונשה של הנאשמת 2 ברף העליון, כך שיוטל על הנאשמת מאסר בפועל בכליאה ממשית, לא בעבודות שירות. ביחס לנאשמת 1, עתרה המאשימה להטיל קנס לשיקול דעת בית המשפט.

מנגד, טען ב"כ הנאשמת 2 כי יש הגם שלא הוסרו כל המחדלים, יש לתת משקל לפעולות שנעשו, כך למשל ביחס לדוח משנת 2019, נטען כי מדובר היה בשנה הפסדית לנאשמות, ולנאשמת אין אפשרות לנייד את היתרה המצויה ברשויות המס בשל חדלות הפירעון בו נמצאת החברה שלה. לפיכך, נטען כי יש לבחון את חבות המס הריאלית. לגבי תיק המע"מ, צוין כי הדוחות הוגשו, אך לא צורף תשלום בהיעדר יכולת כלכלית.

עוד נטען כי כל האישומים הם תולדה של הסתבכות עסקית מצערת וקריסה של העסק של הנאשמת 2 ואין מדובר בהסתבכות מתוכננת.

הסניגור עמד על נסיבותיה האישיות של הנאשמת ועל ניסיונותיה לשקם; הנאשמת מצאה עבודה לאחרונה, בן זוגה הוא נכה צה"ל שמתמודד עם מעורבויות שונות. עוד ביקשה ההגנה להתחשב בהודאתה של הנאשמת ובהיעדר הרשעות קודמות ולהימנע משליחתה למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

דבר הנאשמת בטרם מתן גזר הדין:

הנאשמת מסרה כי הגיעה למבוי סתום, ניסתה להסיר את המחדלים אך הדבר לא עלה בידה בשל נסיבות שאינן בשליטתה. עוד מסרה, כי בריאותו של בעלה לא תקינה והוא נכה פוסט טראומה הנדרש לתמיכתה. אשר למצבה הכלכלי מסרה כי התחילה לעבוד לאחרונה במפעל, וכי לה ולבעלה שלושה ילדים בגילאי 17-23 החיים עמם בבית. המאשימה ביקשה כי בית המשפט יחמול עליה לאור מצבה המורכב.

דין והכרעה:

בפתח הדיון אציין, כי כל אחד מכתבי האישום - בתיק המקורי ובתיק המצורף - מתייחסים לאירועים שונים במקום ובזמן,

הנובעים ממקורות אחריות שונים. מדובר בעבירות לפי חוקים שונים, נסיבות שונות, והענישה לגביהן מושפעת מפרמטרים נבדלים. עם זאת, נכון יהיה לחפוף במידת מה בין המתחמים, כפי שיפורט בהמשך. מכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם, נפרד, לכל אחד מהם, קרי, מתחם לעבירות לפי חוק מע"מ, ומתחם לעבירות לפי פקודת מס הכנסה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

כתוצאה ממעשיהן של הנאשמות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו הכלכלי של הציבור, קופת המדינה והשוויון בנטל המס. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית-גבוהה.

בית המשפט העליון עמד על חומרתן של עבירות המס, ראה בעניין זה דברי כב' השופט י. אלרון ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נגד מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממש במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

בכל הנוגע לעבירות מס ערך מוסף, ראו הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 519/89 משה אשר נגד מדינת ישראל, תק' - עליון 90 (1) 689:

"כשבמס ערך מוסף עסקינן, המדובר הוא בכספים שלמעשה קבל הנישום והוא מחזיקם בידו על מנת להעבירם לשלטונות המס. מי אשר נוטל, למעשה, מכספים אלה, המגיעים לאוצר המדינה, ובעזרת דיווחים שאינם אמת מחזיקם בידו ומשתמש בהם לתועלתו - מן הראוי שהעונש לגביו יביע את הפסול שבמעשהו ויהיה בו כדי להרתיע אחרים בפני מעשים דומים".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית-גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה בעבירות של אי הגשת דוחות מס במועד, ואי תשלום המס הנובע מהם היא מגוונת, ותלויה בגובה המחדלים, במס' העבירות, ובנסיבות ביצוען. העונשים נעים בין מאסר על תנאי, ועד מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריא, לצד קנסות של עשרות אלפי שקלים (ראו: רע"פ 6371/14 באסם נ' מדינת ישראל (28.10.14); רע"פ 4682/10 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (20.6.10); עפ"ג (ב"ש) 59011-08-21 מדינת ישראל נ' אביעד תמלול בע"מ ואח' (5.1.22); עפ"ג (מרכז) 38665-01-17 נופי בית שמש בע"מ ואח' נ' מע"מ רמלה (26.4.17); ת"פ (רמלה) 20860-05-17 מדינת ישראל נ' קסטרו (2.12.18); ת"פ (כ"ס) 51918-08-16 מע"מ פתח תקווה נ' עמוד 4

א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה בע"מ (21.6.18).

יצוין כי בחלק מהמקרים דובר על כתבי אישום דומים בהם יוחסו לנאשמים עבירות לפי פקודת מס הכנסה ועבירות לפי חוק מע"מ, ביניהן אי העברת מס שנוכה. כך למשל, בעפ"ג (חיפה) 3841-02-17 **מדינת ישראל נ' קדוש ואח'** (2.3.17), דחה בית המשפט המחוזי דכאן, בראשות כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא, את ערעורה של המדינה, על קולת העונש, במקרה בו יוחסו עבירות דומות, ואף בנסיבות חמורות יותר. שם דובר על נאשמים שהורשעו ב-13 עבירות של אי הגשת דו"חות מס ערך מוסף במועד וב-6 עבירות של אי העברת מס שנוכה בניגוד לפקודת מס הכנסה, כאשר סכום המס עמד על 1.2 מיליון ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשמים, מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של - 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע, כי על אף שהעונש מקל, הוא אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה, ועל כן לא מצא מקום להתערב בו, ודחה את ערעור המדינה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

בענייננו, מדובר בתיק העיקרי באי הגשת שלוש דוחות תקופתיים בשנת 2020 וכן אי צירוף התשלום הנדרש עבור 4 דוחות תקופתיים שהוגשו בשנת 2020.

הקרן להליך הפלילי עומדת על כ- 432,000 ₪.

בתיק המצורף, מדובר ב- 8 עבירות של אי העברה במועד, מס שנוכה, והיטל עובדים זרים, ושתי עבירות של אי הגשת דוח במועד.

קרן החוב הפלילי ביחס לחוב הניכויים עומדת על - 186,000 ₪.

הנאשמות לא הסירו את שני המחדלים הנזכרים לעיל.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם לנאשמת 2, הוא כדלקמן:

בתיק העיקרי בו עבירות על חוק המע"מ, המתחם נע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בתיק המצורף בו עבירות על פקודת מס הכנסה, המתחם נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

על הנאשמת המצויה בהליכי פירוק, יוטל קנס סמלי בלבד.

אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

הנאשמת 2 נעדרת עבר פלילי.

היא הודתה בשני כתבי האישום וחסכה מזמנו השיפוטי היקר של בית המשפט.

הסתבכות זו נבעה כתוצאה מקריסת עסקה של הנאשמת. אמנם הלכה היא כי הסתבכות כלכלית אינה מהווה צידוק לאי תשלום מס ואולם, אך יש להתחשב במכלול נסיבות המקרה (אפנה בהקשר זה לדברי בית המשפט המחוזי בעפ"ג (חיפה) 3841-02-17 המצוין לעיל).

בנוסף, מצאתי להתחשב במצבן הכלכלי של הנאשמות, וכן בנסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, המפרנסת העיקרית של 3 ילדים בגירים, החיים עמה, ואת בעלה הנכה, על שלל נסיבותיו הבריאותיות, בו היא מטפלת.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשיהן של הנאשמות, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות; 3 דוחות תקופתיים במשך תקופה של כשנה; אי צירוף תשלום בצד הדוחות התקופתיים במשך תקופה של 4 חודשים; 8 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה ושל היטל עובדים זרים ואי הגשת 2 דוחות מס הכנסה במועד; לצד נסיבותיה האישיות של הנאשמת 2 כפי שפורטו בטיעוני ההגנה ודברי הנאשמת, הודאתה, עברה הנקי של הנאשמת 2, מצאתי כי העונש המתאים לנאשמת 2 בגין כתב האישום בתיק העיקרי, הוא 7 חודשי מאסר בפועל, ובגין התיק המצורף, 4 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס הולם, והתחייבות כספית.

כאמור, שני כתבי האישום משקפים שני אירועים נפרדים, ולהם נקבעו שני מתחמים נפרדים. לפי הוראות סעיפים 40ג(ב) + (ג) לחוק העונשין, משנקבע עונש הולם בגין כל אירוע, על בית המשפט לקבוע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

לצורך כך, על בית המשפט להתחשב, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן, בזיקה ביניהם, תוך שמירה על יחס הולם, בין חומרת מכלול המעשים, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש, ואם גזר בית המשפט עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

בנסיבות העניין, נמצא כי יש לחפוף את עונשי המאסר, באופן חלקי, כך שהנאשמת 2 תרצה עונש מאסר כולל של 9 חודשים בגין שני התיקים, לצד קנס הולם הנגזר מגובה המחדלים שלא הוסרו, וכן התחייבות כספית צופה פני עתיד.

אשר לאופן ריצוי המאסר, בשים לב לפגיעה שתיגרם למשפחתה של הנאשמת, ילדיה ובעלה הנכה, התלויים בה, כלכלית ופיזית, וכן בשים לב לעברה הפלילי הנקי של הנאשמת 2, הודאתה והחסכון בזמן שיפוטי, לא נמצא לנכון לקבל את עתירת המאשימה להטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, שהראה לא מידתי במכלול הנסיבות שבפני בית המשפט.

לאור חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות, המונחת בפני בית המשפט, אשר מצאה את הנאשמת מתאימה לנשיאת העונש בעבודות שירות, ירוצה עונש המאסר בדרך זו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמות את העונשים הבאים:

הנאשמת 1-

בהינתן שהחברה אינה פעילה, אני גוזר עליה קנס סמלי של שקל אחד.

הנאשמת 2 -

תשעה חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, ב- "ויצו" חיפה, סניף מוריה, ברח' צפרירים 1, חיפה.

הנאשמת תחל בריצוי עבודות השירות ביום 3.10.22 באותו מועד תתייצב בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות ביחידת ברקאי הממוקמת סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשמת, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות ו/או למעסיק עלולה להביא להפסקת העבודות והנאשמת תרצה את יתרת המאסר בכליאה ממשית.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתוך תקופה זו, את העבירות בהן הורשעה בתיק העיקרי מושא עבירות המע"מ.

ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתוך תקופה זו, את העבירות בהן הורשעה בתיק המצורף מושא עבירות מס הכנסה.

קנס בסך - 30,000 ₪ או 300 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים, פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

בהתאם להוראות 72 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והוראות תקנה 2 לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה) התש"ף-2019, אני מחייב את הנאשמת 2 לחתום על התחייבות כספית בסך של - 60,000 ₪, בערבות בעלה, להימנע בתוך 3 שנים מהיום, מביצוע העבירות בהן הורשעה בשני התיקים מושא גזר הדין. הואיל ובעלה של הנאשמת לא נמצא היום איתה בבית המשפט, ההתחייבות תחתם בתוך 7 ימים מהיום. לא תחתם, תאסר הנאשמת למשך 10 ימים או עד לחתימה - המוקדם.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ד' אלול תשפ"ב, 31 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.